

■ Ἀπὸ τὸ Ἁγιολόγιο τῆς Δύσεως

Ὁ Ἅγιος Διονύσιος, πρῶτος Ἐπίσκοπος Παρισίων καὶ οἱ σὺν αὐτῷ Ρουστικὸς καὶ Ἐλευθέριος † 9ῆ Ὀκτωβρίου (Γ' αἰ.)

Σύμφωνα μὲ τὴν παράδοσι, τὴν ὁποία διασώζει ὁ Ἅγιος Γρηγόριος τῆς Τουρῶνης, ὁ Ἅγιος Διονύσιος ἦταν ἓνας ἀπὸ τοὺς ἑπτὰ Ἐπισκόπους, τοὺς ὁποίους ἔστειλε ὁ Πάπας τῆς Ρώμης στὴν Γαλατία, ἐπὶ Δεκίου (περὶ τὸ 250), προκειμένου νὰ συνεχίσουν τὸ ἱεραποστολικὸ ἔργο, ἐπειδὴ μέχρι τότε αὐτὸ ἦταν ἀποσπασματικὸ καὶ δὲν εἶχε ὀλοκληρωθῆ.

Ὁ Ἅγιος **Γατιανὸς** ὠρίσθηκε Ἐπίσκοπος Τουρῶνης (σημ. Τοῦρ) († Μνήμη: 18ῆ Δεκεμβρίου, **βλ. ἐδῶ**), ὁ Ἅγιος **Τρόφιμος** τῆς Ἀρελάτης († Μνήμη: 29ῆ Δεκεμβρίου, **βλ. ἐδῶ**), ὁ Ἅγιος **Παῦλος** τῆς Ναρβόννης († Μνήμη: 22α Μαρτίου, **βλ. ἐδῶ**), ὁ Ἅγιος **Σατουρνίνος** τῆς Τουλούζης († Μνήμη: 29ῆ Νοεμβρίου, **βλ. ἐδῶ**), ὁ Ἅγιος **Αὐστρεμόνιος** τῆς Ἀρβέρνης (Κλερμόν) († Μνήμη: 1ῆ Νοεμβρίου, **βλ. ἐδῶ**), ὁ Ἅγιος **Μαρτιάλης** τῆς Λιμόζης († Μνήμη: 30ῆ Ἰουνίου, **βλ. ἐδῶ**).

Στὸν Ἅγιο **Διονύσιο** ἀνατέθηκε ἡ μικρὴ πόλις τῆς Λουτετίας (σημ. Παρίσι). Ἡ πόλις αὐτὴ ἦταν ἡ πλέον ἀπομακρυσμένη καὶ εὐρίσκετο σὲ μιὰ περιοχὴ, ὅπου κυριαρχοῦσαν οἱ πιὸ χυδαῖες εἰδωλολατρικὲς δεισιδαιμονίες.

Ἀπ' ὅπου καὶ ἂν περνοῦσε, ὁ Ἅγιος Διονύσιος, βοηθούμενος ἀπὸ τὴν συνοδεία του, δηλαδὴ τὸν Ρουστικὸ καὶ τὸν Ἐλευθέριο,

Τὸ μαρτύριο τοῦ Ἁγίων Διονυσίου, Ρουστικοῦ καὶ Ἐλευθερίου. Ἐπάνω μέρος τῆς βορείου πύλης τῆς Βασιλικῆς τοῦ Σαιν-Ντενί. Παρίσι.

καταδείκνυε τὴν ἀλήθεια τῆς Χριστιανικῆς Πίστεως μὲ μεγάλα θαύματα. Ὠδηγοῦσε τοὺς εἰδωλολάτρεις στὸν δρόμο τοῦ Θεοῦ καὶ τοὺς ἐπειθε νὰ κατεδαφίζουσαν τὰ εἰδωλα καὶ τοὺς ναοὺς τους.

Ὅταν ἔφθασε στὴν Λουτετία, ἐγκαταστάθηκε στὸ Μονμορανσύ, ὀλίγο ἔξω ἀπὸ τὴν πόλι, σὲ μιὰ οἰκία τὴν ὁποίαν τοῦ παρεχώρησε ἓνας Χριστιανὸς Ἄρχοντας, προκειμένου οἱ Χριστιανοὶ νὰ συγκεντρῶνται κρυφά.

Ὅταν ὅμως πέρασε ἀπὸ τὴν Γαλατία ὁ Αὐτοκράτωρ τῆς Ρώμης, οἱ νόμοι οἱ ὁποῖοι διέτασσαν τὸν διωγμὸ τῶν μαθητῶν τοῦ Χριστοῦ ἐφαρμολόγησαν μὲ ἰδιαίτερη ὠμότητα· οἱ πιστοὶ ἐδιώκοντο, ὑφίσταντο βιαιοπραγίες καὶ ἐθανατώνοντο μὲ φρικτὰ βασανιστήρια.

Παρὰ τὴν προχωρημένη του ἡλικία, ὁ Διονύσιος δίχως νὰ φοβῆται τὸν κίνδυνο, ἐπισκέπτετο τοὺς καταδικασθέντας γιὰ νὰ τοὺς ἐμψυχώση, ὥστε νὰ μείνουσαν ἀκλόνητοι στὴν χριστιανικὴ Πίστι.

Κατήγγειλαν καὶ συνέλαβαν αὐτὸν μαζί μὲ τοὺς δύο μαθητάς του, Ρουστικὸ καὶ Ἐλευθέριο, καὶ τοὺς ὑπέβαλαν σὲ ἀπάνθρωπα βασανιστήρια. Ἐκάρφωσαν σὲ σταυρὸ τὸν ἅγιο Ἱεράρχη, καὶ ἐκεῖνος ἐξακολουθοῦσε νὰ κηρύττει τὸ μέγα Μυστήριον τῶν Παθῶν τοῦ Χριστοῦ μας καὶ τῆς σωτηρίας τοῦ κόσμου.

Ὅταν τὸν μετέφεραν πάλι στὴν φυλακὴ του, ὁ Ἅγιος Ἐπίσκοπος ἐτέλεσε γιὰ τελευταία φορὰ τὴν Θεία Λειτουργία γιὰ τοὺς συντρόφους του στὸ μαρτύριο ἐν μέσῳ οὐρανόφωτος. Στὸ τέλος, ἀπεκεφάλισαν τὸν Ἅγιο Διονύσιο μαζί μὲ μεγάλο ἀριθμὸ ἄλλων Μαρτύρων, στὴν

↑ Τάφοι τοῦ Βασιλέως τῆς Γαλλίας Ἐρρίκου Β' καὶ τῆς συζύγου αὐτοῦ Αἰκατερίνης τῶν Μεδίκων.

← Διάφοροι τάφοι Βασιλέων τῆς Γαλλίας. Σαιν-Ντενί.

Ἡ Βασιλικὴ τοῦ Ἁγίου Διονυσίου (Σαιν-Ντενί).

κορυφή του λόφου, ο οποίος σήμερα ονομάζεται Μονμάρτρη (Montmartre, από το γαλλ. «Mont des Martyrs»: «Όρος των Μαρτύρων»).

Αναφέρεται, ότι μετά τον αποκεφαλισμό του ο Άγιος έμεινε όρθιος, και κρατών το κεφάλι του στα χέρια του, περιπάτησε αρκετά χιλιόμετρα, μέχρι τον τόπο όπου αργότερα κτίσθηκε η Βασιλική του Άγιου Διονυσίου και η ομώνυμος πόλις.

Στην κρύπτη του Ναού αυτού ένεταφιάζοντο όλοι οι βασιλείς της Γαλλίας μέχρι την Γαλλική Έπανάσταση.

(*) Δεν θα πρέπει να συγχέωνται οι δύο Άγιοι Διονύσιοι: ο Άρεοπαγίτης (Όκτωβρίου Γ΄, επί Δομιτιανού –περί το 96 μ.Χ.)· ο Επίσκοπος Παρισίων (Όκτωβρίου Θ΄, επί Δεκίου –περί το 249-250 μ.Χ.).

*Τῷ δὲ ἐν Τριάδι Παναγίῳ Θεῷ,
τῷ ἐνδοξαζομένῳ ἐν τοῖς Ἁγίοις Αὐτοῦ,
προσκύνησις καὶ εὐχαριστία,
εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.
Ἀμήν!*

